

9952⁶

1777⁵

SUPER
DECIS. SAXON. EL. XX.
D. A. 1746.
DISSERTATIO

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
CONSENSV

PRAESIDE

D. HENRICO GODOFREDO BAVERO

SERENISS. ELECT. SAXON. A. CONSILL.
PROVOCATT. RELL.

D. X. IANVAR. A. C. MDCCLXXVII.

IN AVDITORIO ICTORVM

TVEBITVR

IOANNES HENRICVS LEBEGOTT LEHMANN

GOEDA-MISN.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA

SEPT
REGIS SAXONII XX
D. A. 1748
D I S S E R T A T I O

ELVETIS IOTONAM ORDINIS
CONSERVA
P R A E S I D E
D. HENRICO GOLDORFNO BAYERO
SERMONE PUBLICO SAEPE A CONSILIO
PROFESSORIS KELLER
IN A. D. I. O. T. O. N. A. M
T. V. E. L. L. I. V. E.
IOANNES HENRICHUS FEBIGERUS LEHMANNI

EX OFFICINA LITHOGRAPHICAE
L. I. N. S. T. A. E.

Q. D. B. V.

§. I.

Dificiente pacto super damno, quod casu fortuito conductor passus fuerit, illud, si dimidio locarii sit inferius, conductorem ferre, sin superior, hunc inter et locatorem distribui iubet Serenissimus Lator. Distinguere debemus inter damnum, quod ipsi rei locatae, et quod fructibus ex illa percipiendis perceptus obuenit. Quam etsi vehementer negligi et vix vno verbo attingi a iuris interpretibus intellexi, primo loco nominandam esse censeo. Patet quidem per se, casum, qui rei locatae obigit, ad solum locatorem quippe dominum secundum iuris regulam pertinere. Ut adeo eius meminisse quodammodo superuacuum videri possit. Verum, quia discipulis magis, quam doctis scribendum est, conduit, totam rem a primo principio repetere. Quo demum facto semper tutissima via in quibuscunque rebus cognoscendis, iudicandisque controuersis incedimus. Deinde huius distinctionis necessitas etiam ex eo cernitur, quoniam ob rei interitum plerumque vel pauciores vel nulli fructus percipi solent, etsi saepius casu fortuito eueniat,

vt, falua re, conductor vel perceptione fructuum defituatur vel perceptos amittat. Quum fuerit confilium Llatoris, rem obfcuram illuftrare, ac dubitationibus eximere, haudquaquam nouam, alienam a iuris ratione, obligationem conductori imponere, facile omnes intelligimus, ad fructuum, non ad rei locatae, periculum noftram Decisionem pertinere. Quod praeterea verba eius finalia fimul tacite innunt; *Und ift hierbey auf die vergangenem, und noch rückständiger Jahre einige Abfehen nicht zu richten.*

§. II.

Deinde quaeris, ad fola ruftica, an ad vrbana fimul praedia refpexerit Llator. Eodem conductionis iure inquilinus aedes, earumue partem, quo colonus praedium conductionem poffidet. Quam ob rem idoneam diftinguendi caufam fupereffe negas. Sed quoniam ex verborum fignificatione, quam communis loquendi vfus declarat, mentem fcribentis intelligimus, et inter omnes conftat, appellationes *Pachtcontract, Verpachter, Pächter, Pachtgeld,* aequae receptas vfui effe de praediis rufticis, atque de vrbanis *Mietcontract, Eigenthümer, Mietmann, Mietzinnis* occurrunt quotidie, vt, fi *Pächter* dixeris, colonum quisque non inquilinum te intelligere putet, perfuafum habeo, de folis rufticis praediis legiflatorem cogitaffe, adeoque ad haec fola proxime decisionem pertinere. Quod ipfa rei fubftratae natura confirmat, fiquidem longe diuerfa eft coloni et inquilini conditio, quorum hic ciuiles et vniformes ille naturales ac plerumque difformes fructus percipit.

§. III.

Inhaereamus igitur rufticis folis praediis, in quibus diuerfam effe fcimus percipiendorum fructuum et per-

est, qui dum habitationis commodo loco fructuum vtuntur, hi ipsi fructus in dies percipiuntur, et, quam primum plene percepti sunt, nullum sui vestigium relinquunt.

§. V.

Quoniam vero multum temporis, multum operae, quarum quodcunque genus est plenum periculi, in colligendos, ad hominis usum cogendos, asseruandosque naturales fructus impendi debet, quoniam denique bonae fidei contractus est locatio, hoc persuasit quibusdam interpretibus, vt, si non omnino definita pacto sit periculi obligatio, tum demum plene perceptos a colono fructus existimarent, si in custodiam suam eos redegerit v. *CARPZOV. ad Constit. 37. def. 20. part. II.* Aliis contra perceptionem cum transitu periculi coniunctam in fructuum a solo separationem ab ipso colono factam omnino collocantibus, v. *MENCKEN ad Pandect. L. XIX. Tit. II. §. 29.* Quorum equidem sententiam non solum v. *l. 73. D. d. R. V. iuris*, sed aequitatis etiam rationi magis consentaneam agnosco, si quidem experientia docemur, varietate et frequentia grauius imminere fructibus periculum cohaerentibus solo, quam perceptis.

§. VI.

His demum praemissis, non inepte quaesueris, quale genus fructuum Serenissimus Lator cogitauerit. Et quoniam lex ipsa non distinguit, percepti fuerint fructus minus colono casu fortuito erepti, quoniam contractus ipse est bonae fidei, adeoque vt ex aequitate lites oborae dirimantur sua natura desiderat, et ob id ipsum, quod iacturam fructuum, quae dimidium locarii non excedit, soli colono lex imponit, grauiorem vero inter colonum et loca-

locatorem distribuit, praeter legis distinctionem non distinguere eo magis aequum videtur, quo magis locatori-
bus haec Decisio patrocinator, quibus iure communi incumbit amissorum fructuum integram aestimationem de mercede remittere *l. 33. D. Loc.* Taceo, pro modo fructuum, quales plerumque percipiuntur, mercedem constitui solere, adeoque cum emtione spei locationem conductionem comparari commode non posse. Quibus omnibus facile quis posset in eam induci sententiam, ut existimaret, animum fuisse Latori hac aequa damni partitione discrimen illud a perceptione fructuum petitum omnino tollere.

§. VII.

Si ex aduerso consideramus, iuris abrogationem praefumi non posse, et ex ipsa legis nostrae appellatione apparere, latam esse, ut ius antiquum declararet, non ut novum constitueret; id vero certi iuris esse, quod supra vidimus, locatoris obligationem circa fructus horum perceptione finiri, qua videlicet facta coloni persona in dominum, cuius est suarum rerum periculum, transit; contra non omnino ad reparationem damni, quod in percipiendis fructibus conductori euenerit, leges locatorem obligasse, sed tum demum, si intolerabile, et sequentium annorum vbertate non restitutum fuerit *l. 25. §. 6. l. 15. §. 4. D. Loc.* facile intelligimus, id solum egisse Serenissimum Llatorem, ut quale damnum esset intolerabile definiret, et ne forte durior haec definitio colonis videretur, litiumque ambages praeciderentur, in aestimando damno simul praeteritorum et sequentium annorum vbertatis rationem habere, contra ea, quae in iure Ciuili constituta esse vidimus, prohiberet.

§. VIII.

§. VIII.

Ad normam aestimandi computandique damni quod attinet, existimo insistendum esse quantum fructuum, eis- que constituto pretio, ex quo in consignatione fructuum, (*dem Pacht Anschlag*) mercedem contrahentes definirunt, ut quantum frumenti desit aliorumque fructuum ob coeli intemperiem vel tempestatem aliamue maiorem vim, isto pretio in contractu probato aestimeretur, ita tamen, ut simul ratio habeatur, quod numero deficiat, annon pretii gravitate suppleatur. Quod si contingat, praesertim ob frumenti raritatem, dici non potest, damnum aliquod colono obtigisse. Neque interest, antecedente vel insequente anno pro vilissimo pretio frumentum vendatur. Partim, quia numero accrescit quod pretio deest, partim, quia ex sterilitate ubertateque reliquorum annorum metiri damnum lex nostra vetat. Longe plura quidem dici posse fateor, me vero propter temporis et loci angustiam in his acquiescere oportet, et lubens acquiesco, modo, quae attuli, aliis simul cognatis controuersis diiudicandis inferuire possint.

Leipzig, Diss., 1777 A-0

ULB Halle

004 568 583

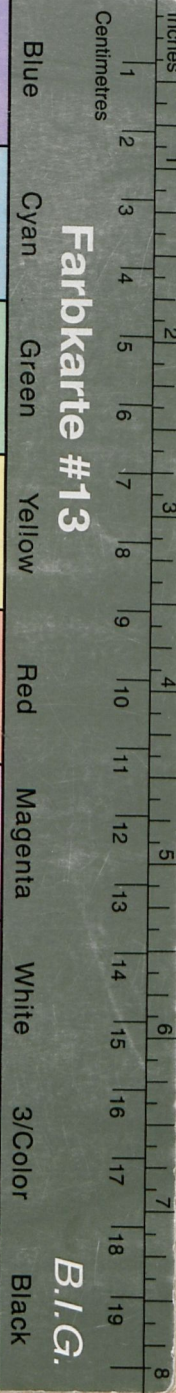
3

fb
sb:

1777.5

Farbkarte #13

VPER

XON. EL. XX.

1746.

RTATIO

VAM

CTORVM ORDINIS

NSENSV

ESIDE

DOFREDO BAVERO

T. SAXON. A. CONSILL.

CATT. RELL.

A. C. MDCCLXXVII.

RIO ICTORVM

BITVR

LEBEGOTT LEHMANN

DA-MISN.

PSIAE

LANGENHEMIA